

عنوان مقاله:

مدیریت ریسک در اتوبوس رانی شهر شیراز و حومه در راستای بهبود ایمنی

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمد محمدی ایگدر - کارشناس ارشد عمران-راه و ترابری، دانشگاه پیام نور مرکز بین المللی عسویه

خلاصه مقاله:

بیان مساله و هدف: امروزه کاهش خسارت مالی و جانی، افزایش قابلیت اطمینان و ایمنی سیستم های حمل و نقل عمومی، مورد توجه بسیاری از مدیران و صاحبان صنایع قرار گرفته است، که یکی از موثرترین راهکارهای تشویق و علاقه مند سازی قشرهای مختلف جامعه به استفاده بیشتر از خدمات حمل و نقل عمومی، ارتقای سطح جذابیت برای شهروندان و استفاده کنندگان می باشد. در همین راستا رضایتمندی مسافران از کیفیت خدمات ارائه شده و ایمنی از معیارهای تعیین کننده موفقیت سیستم حمل و نقل عمومی می باشد، که در ایران بکارگیری دانش شناسایی و ارزیابی ریسک در مدیریت ایمنی حمل و نقل تاکنون تنها به شکل تیوری توسعه یافته است و رویه های نظام مند و علمی برای بکارگیری آن در سطح عملیاتی وجود ندارد، و متأسفانه در اتوبوس رانی شهر شیراز و حومه، خسارت های سنگین و به ظاهر ریز از جمله مسیر های طولانی، سوار نمودن مسافر بیش از ظرفیت وسیله نقلیه مورد توجه قرار نگرفته و همچنین دیدگاه به مساله ایمنی بیش از پیش از هر چیزی به مسایل فنی توجه نموده و این امر باعث شده در صنعت حمل و نقل، ایمنی و ریسک جایگاه مشخصی نداشته باشد. روش تحقیق: در این پژوهش، ابتدا به شناسایی ریسک های موجود در اتوبوس رانی شهر شیراز و حومه با استفاده از مصاحبه و پرسش نامه پرداخته می شود و پس از ارزیابی ریسک به روش ویلیان فاین، رتبه بندی، جهت مواجهه بهتر با ریسک ها صورت میگیرد و در پایان با استفاده از تحقیقات گذشته و نظریات کارشناسان پیشنهاداتی جهت کاهش و کنترل ریسک ارائه می گردد. نتایج نشان می دهد که مسافت زیاد مسیر حرکت در خارج از شهر، نبود امکانات ایمنی در اتوبوس ها و ایستادن مسافر در اتوبوس ها از مهمترین ریسک های شناسایی شده بودند و انتظار می رود شناسایی و ارزیابی ریسک، منجر به افزایش قابلیت اطمینان و ایمنی در اتوبوس رانی در سیستم حمل و نقل عمومی کشور گردد.

کلمات کلیدی:

ریسک، حمل و نقل عمومی، اتوبوس رانی، روش ویلیان فاین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776488>

